

SLUŽBA VOĐENA LJUBAVLJU

9. Pouka za 29. kolovoza 2026.

"Pisao sam vam u
velikoj tuzi,
slomljenog srca i u
suzama, ne da bih
vam nanio bol, nego
da biste znali koliko
je velika moja ljubav
prema vama."
(2. Korinćanima 2,4 SSH)

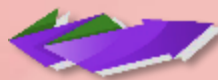
Dok proučavamo Pavlovu drugu poslanicu Korinćanima, primjećujemo da je apostol vrlo zainteresiran za dobrobit Crkve.

Iako nikada nije bilo lako slijediti Božje puteve u ovom svijetu ispunjenom grijehom, u prvom stoljeću proglasiti se kršćaninom moglo je predstavljati ozbiljne poteškoće.

Pavao priprema crkvu da se suoči s tim teškoćama, kako unutarnjim tako i vanjskim, i uči ih da formiraju tijelo ujedinjeno u nesebičnoj ljubavi. Iz ovog savjeta danas možemo naučiti kako biti "miris što od života vodi u život" (2. Kor. 2,16).

Božja utjeha u patnji

Svetost i iskrenost u službi

Ponašati se mudro

Oprost i obnova

Kristov mirise

BOŽJA UTJEHA U PATNJI

"Koji nas tješi u svoj našoj nevolji tako da mi možemo svakovrsnom utjehom, kojom nas same tješi Bog, tješiti one koji se nalaze ma u kakvoj nevolji." (2. Korinćanima 1,4)

Druga Korinćanima je poslanica u kojoj Pavao najopširnije govori o udobnosti. Crkva je prolazila kroz teško razdoblje, a Pavlovo prethodno pismo bacilo ih je u stanje tuge.

Ali ta je tuga bila "pobožna", što je vodilo do pokajanja (2. Kor. 7,10). Zato Pavao ne želi da ih ta tuga preplavi, već da budu utješeni.

I sam je prošao kroz razdoblja kada mu je život bio ugrožen i postao obeshraben (2. Kor. 1:8-10). Ali Bog ga je utješio, i sada tu utjehu prenosi crkvi (2. Kor. 1,6).

Božja utjeha

➔ **Oslobađa nas straha.**

➔ **Podsjeća nas na vremena kad nam je On pomagao.**

➔ **Pomaže nam da izdržimo patnju.**

➔ **Vodi nas prema duhovnoj zrelosti.**

➔ **Potiče nas da se zauzimamo za druge.**

➔ **Tješimo jedni druge kao što nas je Bog tješio.**

SVETOST I ISKRENOST U SLUŽBI

“Dakako, naš je ponos ova: svjedočanstvo naše savjesti da smo se ponašali u svemu, a osobito prema vama, sa svetošću i iskrenošću Božjom, ne s tjelesnom mudrošću, nego s Božjom milošću” (2. Korinćanima 1,12)

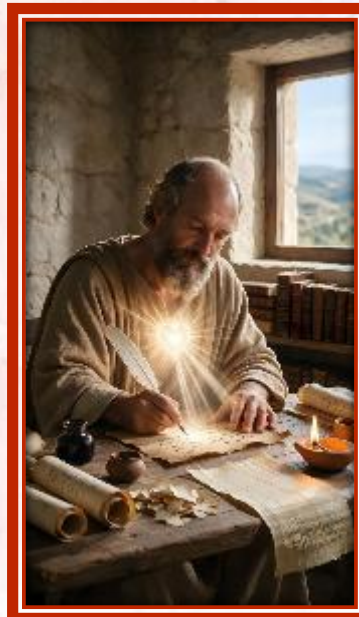
Neki su ljudi gledali s visoka na Pavla, optužujući ga da je slab i neodlučan (2. Kor. 10,10). Iz tog razloga, i kako bi se njegov savjet primio i prihvatio, apostol se morao braniti od takvih optužbi.

Kao čovjek, smatrao se nevažnim (Ef. 3,8). Ali, Božjom milošću, mogao se pohvaliti čistom savješću (2. Kor. 1,12).

Zbog toga su Pavlova djela bila oslobođena skrivenih namjera. Nadao se da će ta pisma biti pročitana i shvaćena u kontekstu svetosti i iskrenosti — to jest, napisana iz ljubavi prema njima i tražeći samo njihovo dobro (2. Kor. 1,13.14).

On i njegovi suradnici mogli su s povjerenjem reći da je njegovo ponašanje bilo sveto i iskreno [čisto], kako u crkvi, tako i izvan nje.

OPROST I OBNOVA

"A komu vi nešto oprostite, tomu opraštam i ja. Jer što sam ja oprostio—ako san šta imao oprostiti—oprostio sam eadi vas pred Kristom." (2. Korinćanima 2,10)

Dok je Pavao bio na putu za Troadu, otišao je u Korint. Iz Troade, Pavao je otišao u Makedoniju. No bio je duboko uznemiren jer ga nije susreo u Troadi brat Tit, da mu prenese vijesti o crkvi u Korintu (2. Kor. 2,12.13).

Ubrzo nakon toga, Tit je napokon susreo Pavla u Makedoniji. Ispričao mu je kako je crkva vrlo povoljno reagirala na apostolove opomene (2. Kor. 7,5-9.13-16).

Jedno od pitanja koje su trebali riješiti odnosilo se na crkvenu disciplinu. Poslušavši apostola, prekršitelj je bio ukoren i prihvatio je opomenu. Sada ih Pavao moli da naprave sljedeći korak: oprost i obnovu (2. Kor. 2,5-11).

TO BEHAVE WISELY

"I call God as my witness—and I stake my life on it—that it was in order to spare you that I did not return to Corinth" (2 Corinthians 1:23)

In his first letter, Paul informed the Corinthians of the route he planned to take (1 Cor. 16:5-11):

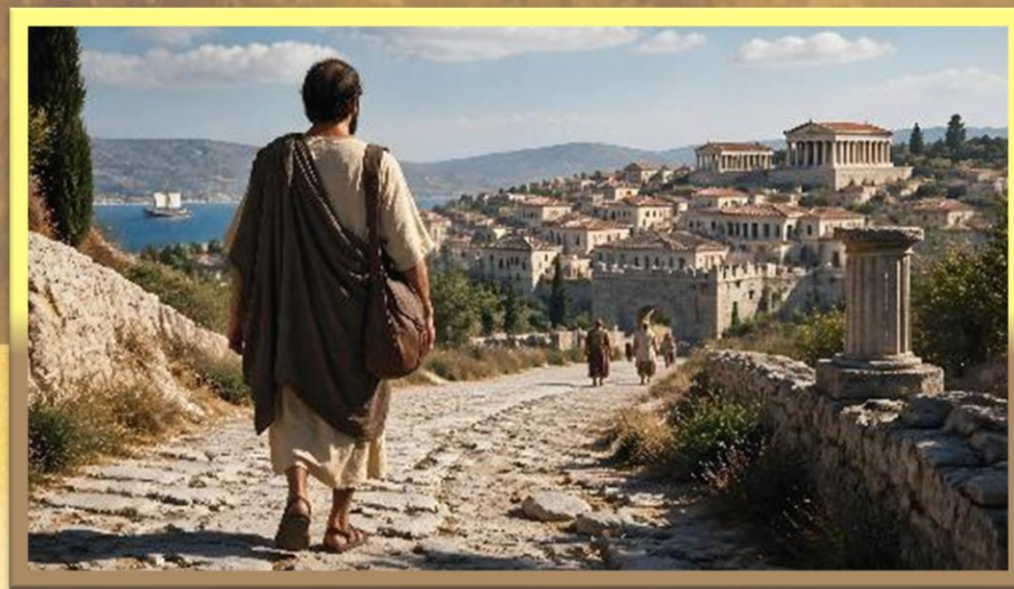
Ephesus → Macedonia → Corinth → Judea

In a later letter (lost, 2 Cor. 7:8) he informed them that he would visit them twice (2 Cor. 1:15-16):

Ephesus → Corinth → Macedonia → Corinth → Judea

However, he had changed his plans and decided not to make that first visit (2 Cor. 1:23). These changes led some to criticize him for being unstable and vacillating. Why had he changed his mind?

Paul's presence in Corinth seemed necessary because of the problems there. But the opposition he would encounter implied a confrontation that he wanted to avoid, because of the great love he had for them (2 Cor. 2:1-4).

MIRIS KRISTA

"Mi smo Bogu ugodan Kristov miris među onima koji se spašavaju i među onima koji propadaju" (2. Korinćanima 2,15)

Komentirajući kako je Bog "otvorio vrata" da se evanđelje uspješno propovijeda u Troadi, Pavao uzvikuje hvalu i pobjedu: „Hvala Bogu, koji nas uvijek u Kristu vodi u pobjedonosnom slavlju i koji po nama širi svakom mjestu miris svoje spoznaje." (2. Kor. 2,14).

Poput sveprisutnog mirisa, znanje o Kristu dopire do svake duše. Korinćanima, kao i nama, taj miris je vječni život. Međutim, za one koji odbijaju poziv, to je miris smrti (2. Kor. 2:15-16).

Usredotočujući se na odgovornost koju to podrazumijeva, Pavao objašnjava da se poruka mora iskreno prenijeti, bez traženja osobne koristi, već za spasenje slušatelja (2. Kor. 2,17).

“Ovaj vjerni vjesnik donio je radosnu vijest o izvanrednoj promjeni koja se zbila među korintskim vjernicima. Mnogi su prihvatili upute isadržane u Pavlovom pismu i pokajali se za svoje grijehе. Njihov život više nije bio na sramotu kršćanstvu, već je vršio snažan utjecali u prilog praktične pobožnosti. [...] Zato će pokajanje, do kojrg dolazi zahvaljujući utjecaju božanske milosti na srce, dovesti do priznanja i odbacivanja grijehа. Takvi su bili plodovi koje je apostol vidio u životu korintskih vjernika.